

**Consiliorvm Sive Responsorvm Avgvstini Beroii Bononien.
I. C. Praestantissimi Volumen ...**

Cum Summariis, & Indice rerum, ac verborum locupletissimo

Pontificij iuris, Contractuum, seu Dispositionum inter viuos materias
distinctè continens

Bero, Agostino

Venetiis, 1577

Consilivm XVI.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-96504](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-96504)

- de reg. iu. in 6. nam dñ gratia saltem respectu ecclesie, quia interim conseruantur fructus, qui in utilitate ecclesie expendi possunt, item respectu rectoris, cui fructus referuari possunt, vt i. d. c. cū vos. tex. enim in d. c. qd ob grati dicit, quod ob gratiam alicui cōceditur, non est in eius dispendiū retorquendum, & gl. ibi inquit, oconomus ergo, qui in fauorem ecclesie constitutus est, ecclesiam grauare non debet, & sic sentit, constitutionem oconomi gratiam continere, quia
- 3 istis respectibus continet fauorem ecclesie, & sic tlar gē loquēdo id, quod in fauorem alicuius est introductum, gratiā dñ continere, vt ibi, & probatur ex iurib: p̄allega. & ex alijs multis, in quibus collationes, & prouisiones beneficiorum, quæ sunt et fm ius cōe, gratiam continere, & gratiosē fieri dñr. ¶ Quibus stāribus modo ad fauorem Do. Herculis multæ ex rationibus, & regulis p̄r dictū dñm adductæ locū sibi vendicant, quibus demonstratū fuit, qd clausula decreti in fine literarū posita est referēda ad gratiam, de qua habetur in ipsi literis, & nō ad gratiam aliā factam
- 4 de parochiali ecclesia, quia t̄ relatio est faciēda ad contenta, & concessa in ipsi literis, & non extra illas. arg. l. hāredes palam. §. sed si nomina. ff. de testam. l. si seruus pluriū. l. talis scriptura. ff. de lega. l. i. nummis. ff. de leg. 3. & faciunt not. per Bal. in l. i. C. de his, qui ante aper. tab. vbi dixit, capiēdam esse coniecturam, quæ ex testamento ordinatur, secus si veniat ab extra, nā non est in consideratione. Præterea ex quo sumus in poenalibus, & odiosis, quia t̄ annullatio actus est poena. Bar. in l. prator. in prin. ff. de no. op. num. l. quemadmodū. C. de agr. & cens. lib. i. l. iubemus. C. de sacro san. eccl. & l. non dubium. C. de legib. item t̄ odiosum ac poenale est priuare aliquem administratione, & iure iā acquisito, vt est tex. in l. testamento Centurio. in fin. ibiq; glo. ff. de manumif. testa. l. decreto. & ibi Bar. ff. de suspē. tnto. t̄ stricta faciēda est interpretatio. arg. l. cū quidā. ff. de lib. & posth. l. si de interpretatiōe. cū si. ff. de poen. c. in poenīs. & c. odia. de reg. iu. in 6. & ideo interpretatio in casu nostro faciēda erit, vt intel ligatur de gratia, de qua p̄cipaliter hñ in ipsi literis, & non de gratia aliā Do. Herculi de ecclesia parochiali facta: suadentur p̄missa, quia sic interpretando minus p̄iudicatur iuri iā Do. Herculi acquisito in ipsa ecclesia ex collatiōe ei facta, & per eū accepta ta, iuxta d. c. si tibi. cum ibi not. & c. quodam. ibiq; lo.
- 8 An. & Domin. de p̄rab. in 6. & t̄ semper faciēda est interpretatio, ne iuri iā alteri acquisito fiat p̄iudiciū, & potius, vt verba nihil operentur, quā vt aliquid operentur, & quis indebitē damnum patiat, vt in c. dudum. & c. suggestiū. de decim. facit tex. in c. cum dilectus. & ibi D. Ant. de cōsu. c. in his. & c. dudū. de priui.
- 9 vbi Abbi. ad propositū inquit, qd t̄ priuilegiū iuri alterius p̄iudiciale debet strictē intelligi, & in eo casu, i quo minus afferat p̄iudiciū. c. cum cappella. & c. qm̄ intentionis. cum si. de priu. l. i. §. si quis a principe. & §. meritō. ff. ne quid in loco publ. & Inn. in c. 2. de dona. Sed in casu nro si clausula actus annullatiua esset referenda ad gratiā collationis aliā factā de ecclesia parochiali, Do. Hercules indebitē damnum pati diceret, quia pp nō expeditionē literarū infra sex menses priuatus esset iure suo sibi in re, & in ecclesia acquisito, qd esset iniquū, & maximē, cū de iure cōi quis non arctet infra certū tps expedire bullas, seu literas beneficij, vt colligit ex tex. in d. c. si tibi. ibiq; Domi. vbi nō est p̄fixus terminus illi, cui collatio beneficij facta fuit, ad acceptandū collationē factā, illiq; consentiēdum, & p̄nr nec ad expediendū literas terminus p̄fixus dicitur. ¶ Præterea posito, sed t̄ non concessio, clausulam p̄dictam debere, & posse referri ad gratiam aliā factā Do. Herculi de ecclesia parochiali, tñ

adhuc dico ipsum nō fuisse priuati ecclesia sibi p̄cessa ob nō expeditionē literarū sub plūbo infra sex menses, qā cōsiderādū est, qd in fine breuis, seu literarū de uoluntate Papæ duo copulatiuē Do. Herculi mādan, primū, qd literæ expediant sub plūbo infra sex menses, t̄ & hoc potius utilitatē, & fauorē Do. Herculis cōtine re dicebat, quā onus, tū quia p̄ has literas sub plūbo collatio ecclesie probari pōt, quæ aliter probari non poterat, ut cautū est ex regula cācellariæ 25. tñ quia p̄ illarū expeditionē gratia cēsetur perfecta. arg. not. p̄ Bal. in c. i. col. 2. p̄ quos fiat inuest. in usu feud. arg. l. 3. ctus. C. de si. instr. secundū fuit, qd oīa iura cameræ apostolicæ debita soluere teneret, & hoc nō fuit fauorē, sed cameræ cōcinebat, & non fuit hoc certo tēpore coarctatū, sed simpliciter demandatū, & consequenter hoc qñcunq; poterat per Do. Hercule adimpleri: unde cū postea adiūgat clausula annullatiua gratiæ, alioquin gratia sit ipso iure nulla, ea debet referri ad proximū casum, & sic ad secundū, & nō ad primū, videlicet qd gratia, & collatio sit nulla in casu, quo non soluerit iura debita cameræ, qd qdē poterat qñcunq; facere, cū certū tps ad id faciendū non fuerit p̄fixū: & cū sumus in poenalib. hæc clausula ultimo loco posita est ad proximā tñ referēda, qā sic minus iuri quasi to Do. Herculi p̄iudicāt, & mitior sit interpretatio,

12 vt s. dictū fuit, & t̄ semp cōiectura potius est assumenda ex proxima scriptura, quā ex remota, ut in d. l. hāredes palā. §. sed si nomia, in d. l. si seruus pluriū. in fi. & in d. l. nūmis. ¶ Vltimo referēdo et illā clausula annullatiua ad vtūq; dictū, adhuc dico Do. Hercule nō posse dici priuati eccle sibi collata ob nō expeditionē literarū. §. sex menses, qā t̄ hæc annullatio actus, & remotio ab administratione & officio, qd dñ esse poena, ut s. fuit apposita sub cōdōne duo copulatiuē cōtinerē, videlicet in casu, quo Do. Hercules nō expediret lras sub plūbo §. sex menses, & nō solueret oīa iura debita cameræ apostolicæ, & hoc ultimū fuit adiectū simpliciter sine p̄fixione certi tēporis, ut dixi, ergo ad hoc, ut hæc poena annullationis cōmitti potuerit, debuit utrūq; eue nisse, nec satis fuit alterū tñ nō fuisse factū, ut est tex. in l. is. qd ducēta. §. cū ita. ff. de reb. dub. & facit, qd hñ in c. 2. cum ibi not. p̄ gl. Abb. & alios de refer. Sed in casu nro quāuis Do. Hercules alterum nō adimpleuerit, qā nō expediret lras infra sex menses, nō tñ dñ alterū nō adimpleuisset, seu adimplere noluisse, cū adhuc possit illud adimplere, videlicet soluere oīa iura cameræ debita, ergo soluēdo adhuc poenā p̄dictā cuitare potest. Hæc sunt, quæ ad fauorē Do. Herculis dictis aliorum, qui in hac cā cōscripserunt, addere uolui. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Pensio dimidiam redditum non excedens monacho facto episcopo potest ex causa auctoritate apostolica etiam super ecclesia cathedrali referuari, & quo iure. num. 13.
- 2 Pensionum super ecclesiis constitutio canonum auctoritate est ordinata, & super illis Papa, quomodo vult, statuere potest.
- 3 Abbas potest certam pensionem super bonis, & redditibus monasterij simplici monacho concedere, & quomodo.
- 4 Et si ea fuerit a Papa ad vitam monachi confirmata, efficitur quoad abbatem irrenocabilis.
- 5 Monachus etiā simplex potest ex prouisione Papæ super quibuscūque ecclesiis et cathedralibus pensionem quoad vjūm, & administrationem, habere etiam in ius, & inuito abbate.
- 6 Pensio simpliciter monacho a Papa concessa, quomodo in dubio intelligatur concessa.
- 7 Pensio etiam laico concedi potest.
- 8 Monachus factus episcopus, an proprium habere possit, & differat a simplici monacho. & nu. 10.
- 9 Monachus factus episcopus si postea episcopatu renouauit, quomodo & secundum quam regulam, & cui subditus viuere debeat.
- 10 Monachus ex dispensatione Papæ an, et quomodo propriū habere possit.

- 11 Monacho ex dispensatione Papae provideri potest de beneficio, et ecclesia etiam curata, cuius redditus facit sibi suos iure ecclesiae.
- 12 Monachus factus Episcopus quod ad multa definit esse monachus sui monasterij, a potestate sui abbatis liberatur, et capax fit aliorum, quorum simplex monachus est incapax.
- 14 Monachus, seu clericus non potest in feudo succedere, et feudum, quod ante monachatum, seu clericatum habebat, domino aperitur.
- 15 Quid si feudum sit tale, cui per alium possit inferri.
- 16 Quid si ex gratia Papae illud sibi retinere concessum esset.
- 17 Episcopatus qualitas monachatum adiecta augeat potius, quam minuat, et quid operetur.

E P I T O M E.

MONACHVM factum Episcopum, ac etiam simplicem posse auctoritate Apostolica super ecclesijs etiam cathedralibus pensionem non iure suo, sed iure ecclesiae quod ad administrationem, & distributionem habere, hic probatur.

CONSILIVM XVI.

- 1 **Q**UOD si auctoritate Apostolica pensio, quae dimidiam redditum non excedat, monacho facto Episcopo potuerit ex ea reservari etiam super ecclesia cathedrali, neminem latet, quoniam in iis, quae sunt a iure positum introducta, Papa plenitudinem potestatis habere censetur, & in eo causa praesumitur. c. propositus. de concess. praeb. ad not. in c. quanto. de transla. Episc. & ad scrib. in c. quae in ecclesiis. de consi. Bal. in l. testamentum. C. de testa.
- 2 Constitutio autem pensionum auctoritate canonum, legumque ecclesiasticarum ordinata fuit ad c. nulli. §. his ita ridentur. 12. q. 2. & hinc in c. cum M. de consi. super illis igitur Papa liberè quo modo, & in quem uoluerit, statuere poterit. Immo si permittitur Abbati etiam pensionem simplici monacho concedere super bonis, & redditibus monasterij, non, ut illam habeat tanquam propriam, nec ut eam alij dare, & in alium transferre valeat, cum proprium hunc non possit, sed ut inde uiuere, illamque administrare, & distribuere queat. c. nisi essent. de praeb. cle. 1. §. quia uero. de statu mon. Et si quis tunc huiusmodi pensio sit ad nutum Abbatis reuocabilis, tunc si a Papa fuerit confirmata ad vitam monachi, erit quod ad Abbatem effecta irrevocabilis, cum ex tali confirmatione monachus fuerit effectus obedientiaris Papae, ut declarat Abb. cuius dictum crebro receptum est, in d. c. nisi essent. circa fin.
- 3 A fortiori ergo si Papa ex sua prouisione principaliter ordinare poterit, quod monachus et simplex possit pensionem super quibuscumque ecclesijs et cathedralibus hunc quod ad usum, & administrationem, seu distributionem ad eius uitam et inscio, & inuito Abbate: Et si in dubio pensio monacho simpliciter a Papa concessa intelligatur data eo modo, quo illam de iure monachus hunc potest, ut actus valeat ad l. si domus. in fi. cum ibi plenè not. p. Alex. & alios. ff. de leg. 1. & l. si quoniam a prin. C. de inoff. te.
- 7 Ita namque & laico potest concedi. gl. in d. c. cum M. Ex quibus inferitur, quod pensio facilius poterit a Papa monacho facto Episcopo reservari, quia si monachus factus Episcopus proprium hunc, sibique acquirere nequeat. c. unico. & ibi gl. 18. q. 1. Abb. Card. Imo. & alij in c. pen. de iur. & ho. cle. tunc in pluribus a simplici monacho differt, & multoties est capax, quorum simplex monachus est incapax.
- 9 gl. in c. de monachis. 16. q. 1. Et si tunc post factum Episcopatum renunciauerit, quia & si monachus remaneat, non tamen sui primi monasterij, nec fidei illius uiuere debet, sed potius dicetur monachus religionis in genere, & subditus Episcopi, secundum cuius rationem uiuere tenetur, ut rectè intuenti colligitur ex uerbis Fede. in consi. 5. & 19. iuncto c. constitutionem. in fi. & not. in c. non solum. de reg. in 6. & arg. tex. not. cum gl. in c. fi. 20. q. 3.

- Valuit ergo pensio, quae habuit R. D. Thadeus Episcopus Callinensis. ex prouisione Papae super ecclesia cathedrali Episcopatus Cariatensis non solum quod ad administrationem, & distributionem, sed et fortè pleno iure ex Papae concessione: quoniam si monachus factus Episcopus proprium hunc, & sibi acquirere non possit, sed sua ecclesia ut non. in d. c. unico. 18. q. 1. & in d. c. de monachis. tunc ex Papae concessione monachus potest proprium hunc, & matrimonium digne ad tradita per Abb. & ferè oēs in c. 1. de uoto. & 1. c. cum ad monasterium. de sta. mon. & licet tex. ille dicat, quod quis Papa non possit cum monacho dispensare, ut monachus existens proprium hunc possit, tamen de monacho non monachum facere poterit, & sic proprium poterit hunc, ut inquit ibi gl. hoc tamen debet intelligi de monacho simplici, qui dicitur Abbati subiectus, ut ibi. At secus puto dici posse de monacho facto Episcopo, quia is auctoritate Papae proprium hunc possit iure ecclesiae, non, ut de illo possit libere disponere, sed ut id ecclesiae suae relinquat, ueluti dicitur de alijs clericis, ut in c. 1. & per tot. 12. q. 3. Quod si uideretur, non tamen si monacho ex Papae dispensatione potest provideri de beneficio, & de ecclesia et curata, ut ex aduerso conceditur. p. tex. in d. c. j. quo casu monachus facit sibi suos redditus iure ecclesiae. sicut faciunt alij clerici ad gl. in c. pnti. de off. ord. in 6. & per Abb. in c. extirpada. §. si uero. de praeb. ergo nec erit inconueniens, quod monachus factus Episcopus, qui definit quod ad multa esse monachus sui monasterij, & capax sit aliorum, quorum incapax est simplex monachus, & a potestate sui Abbatis liberari debeat, ut in d. c. unico. & per Fed. in dictis consi. & Doct. maxime moder. in d. c. pc. de iur. & ho. cle. & in d. c. de monachis, tunc ex prouisione Papae possit pensionem, uel aliquid aliud hunc super bonis ecclesiae non iure proprio, & pleno, sed iure ecclesiae, uel, non ut illud libere ualeat, cui uelit, relinquere, & de eo disponere, sed ut relinquat ecclesiae, ex cuius bonis acquisiuit. d. c. 1. Quod ultimum non excludit, quin monachus factus Episcopus ex Papae dispensatione proprium hunc dicatur iure ecclesiae, & non iure suo, ueluti hinc, seu hunc possit alij clerici, quibus de bonis ecclesiae aliquid acquiritur. ¶ Corroborant praedicta optimo simili, tamen legitur in c. j. de uasall. mil. qui arma bell. in c. 1. de feu. fem. & in c. j. §. quod si clericus. si de feu. sue. pten. inter do. & agna. quod clericus, seu monachus non potest succedere in feudo, seu feudum, quod autem clericatum, seu ingressum monasterij habebat, per monachatum, uel ingressum aperitur domino, cum is, qui factus est miles Christi, debeat desinere esse miles seculi, nec beneficium, hoc est feudum pertinet ad eum, qui non debet officium uasalli gerere. d. c. 1. in fin. de uasall. mil. qui arma bell. ubi gl. inquit, quod uasallus monasterium ingressus dominus rerum suarum esse definit, ut potest dominus: ergo de illis nec disponere, nec testari poterit. autem then. ingressi. C. de sacros. ecclesiae & c. quia ingredientibus. 19. q. ult. ¶ Si tamen feudum sit tale, cui per alium possit inferri, clericus, & monachus in illo succedere poterit, ut uoluit gl. not. quam feudum sequuti sunt, in d. c. 1. de feu. fem. quoniam tamen And. de Iser. ibi uoluit, quod ex gratia principis, hoc est Papae clericus, & consequenter monachus potest feudum retinere eo modo, quo alias iura ipsis aliquid possidere permittunt: nam iura illos parificat, si sit tale feudum, cui per alium possit inferri, ut sup. ¶ Quod uero ad officium, seu locum inter milites S. Pauli, num R. D. Thadeus Episcopus Callinensis. illius capax fuerit, & sic ab eo potuerit in alium transferri, ex praedictis inferri potest, ipsum inter alios milites locum obtinere potuisse, saltem quod ad administrationem, & distributionem, ut dictum fuit de pensione, & ex quo Papa praefatum Episcopum admisit, quem sciuit de monachatu ad Episcopatum transiisse, ut ex multis documentis ostendi potest, Papa uidetur uoluisse, quod ille ad officium praedictum admissus fuerit eo modo, quo de iure potuerit, d. 2. d. l.

d. l. si domus in si. ff. de leg. 1. cum alijs iam allegatis, & presertim cum hęc qualitas episcopatus adiecta monachatu augcat potius, quàm minuat, nam operatur, ut factus episcopus sit effectus capaxior quamplurium, quorum simpliciter monachus erat inhabilis, ac etiam liberior, quàm simplex monachus, ut quoad contrahendum, & cōsentiriendum, ac et quoad acquirendum, ut ex prædictis colligitur. ¶ Vltimo dictus Reuer. D. Episcopus quoad vixit in dicto officio militum, scienter, & patienter Papa toleratus fuit et ultra triennium, quā tolerantia quantum, & quot effectus operetur, longū esset referre, & cum hæc apud doctos, coram quibus hæc causa agitur, trita, & vulgaria sint, pretermitto. Quibus stantibus sequitur, quod eo modo, quo dictus eps potuit locum inter dictos milites obtinere, pariter in aliū illū transferre valuit, ut is, in quem translatio facta fuit, possit, saltē quoad administrationē, & distributionem dictum locū obtinere, prout ipse eps poterat. Et hoc modo declarando cessabunt omnia, quę ex opposito deducuntur, & considerari possunt, si ea recta mente percipiantur. Laus Deo.

S V M M A E.

- 1 Verbis Papę narratiuis, super quibus ipse suam intentionem fundavit, est credendum.
- 2 Dicitio, ex, denotat causam proximam, & immediatam.
- 3 Hypotheca, & obligatio fructuum, aut aliarum rerum inducitur, & constituitur, quando in casu non solutionis, aut alterius contrahentis creditores ex pacto habent liberum regressum ad fructus, seu alias res, illasque propria auctoritate percipere possunt.
- 4 Dicitio, super, adiecta certę rei quando pignoris obligationem importet.
- 5 Solutio annua faciendi ex fructibus, & in recompensationem commoditatis fructuum, quos percipit, diminutis fructibus etiam solutio minui debet. & nu. 23. & 24. ubi declaratur.
- 6 Obligatio solutionis annua faciendi ex, & super fructibus videtur conditionalis, si fructus nascantur, & per annos, quibus nati non fuerint, est remissio faciendi: & an, & quando id sit verum. nu. 23. 24. & 27. ubi declaratur.
- 7 Idē, si obligatio super certa portione fructuum alicuius rei pluribus annis solvenda facta esset. & nu. 23. et 24. ubi hoc declaratur.
- 8 Pensionis, seu portiones super aliquo titulo, vel beneficio impostę onus dicitur onus fructuum, & non tituli, tacitamque habet conditionem, si fructus nascantur, & illis non natis, an solutio, an verò remissio sit faciendi. & num. 13. & quomodo id procedat. num. 25.
- 9 Portiones super aliquo titulo, vel beneficio assignatę, an sint idē, quod pensiones, an verò inter se differant, & quō usque ad nu. 12.
- 10 Pensiones dantur, ut quid temporales, & non in titulum, & pensionem habens, non dicitur titulum, seu pensionem habere.
- 11 Pensiones non possunt cum beneficio permutari.
- 12 Et per mortē non vacāt, sed cum persona pensionarij extinguuntur.
- 14 Prelati, & milites celestis militia non tenentur ultra vires sue ecclesie de suo solvere, sed solum de fructibus, & bonis ecclesie.
- 15 Fructibus non natis, aut non perceptis, quando hæres, vel alius non teneatur.
- 16 Locū, seu materię appositio, ex quibus fructuum, seu pecunie quantitas solui debet, an, & quando censetur facta gratia demonstrationis tantum, adeo quod etiam aliunde sit solvendum, & quando gratia conditionis, seu taxationis. & nu. 22. & 23. ubi hæc plenē declarantur.
- 17 Verba dispositionis in dubio sunt interpretanda potius demonstratiuē, quàm conditionaliter.
- 18 Interpretatio, per quam dispositio magis conservatur, magisque effectum sortitur, est alijs preferenda.
- 19 Obligatus ad præstandum pensionem annuam constitutam à Papa censetur personaliter, & in genere obligatus, & propter difficultatem præstationis non excusatur.
- 20 Idem, quādo ratione tituli, quem habet in ecclesia, esset obligatus.
- 21 Emphyteota respectu cuius rei pensionem, vel canonem soluat, & quare integraliter etiam non perceptis in totum, vel pro parte

fructibus solvere debeat.

- 23 Solutio si adiciatur locus, vel materia, ex quibus solutio sit faciendi, an, & quando locus, vel materia sent demonstratiuē, & quando conditionaliter, & quando aliunde etiam solvendum sit, & quando secus.
- 26 Periculum casus fortuiti ad quem spectare debeat.
- 27 Fructus si ex certo fundo singulis annis debeantur, si uno, vel pluribus annis nati non fuerint, quid faciendum.

E P I T O M E.

PORTIONIBVS annuis ex fructibus, & prouentibus ecclesiarū, seu beneficiorum, quę alicui in titulu obenerunt, per Papam aliquibus constitutis, & assignatis, etiam cū onere iniuncto, ut titularis teneretur habentes portiones super titulis assecurare, præstando Bancheiros de triennio in trienniu, qui portionarijs deberent singulis annis solvere, & si ita cautū nō fuerit, seu annuatim non solutū, portionarij habeāt liberum regressum ad portiones fructuū, illasque propria auctoritate percipere, & leuare possint, quod solum ex fructibus ecclesiarij, & beneficiarū, & nō aliunde, nec de suo titularis dictas portiones solvere teneatur, & pro illo tpe, quo fructus percipere nō potuit, quod ex fructibus annorū sequentiū, quousque fuerit de oibus portionibus integraliter satisfactū, solvere debeat, nō aut sit pro illo tpe in totum liberatus, & portionarij debeant fructus sequentium annorum expectare, hic demonstrat.

C O N S I L I V M X V I I.

VISA, ac diligenter considerata bulla Apostolica, quę emanauit ad cōfirmationem portionū alias factarum per Reuerendissimos D. Cardinales tpe electionis Sanctissimi Do. nostri in cōclau existentes ex fructibus, redditibus, & prouentibus dignitatum, ecclesiarij, & officiorum ciuilem S. D. N. dum in minoribus existeret, super dubitatione, quę ad præsens inter R. D. Legatū Bononię, & R. D. de Rangonibus ex vna, & R. Do. de Cesis ex altera super solutione portionū quorundam annorum veritur; breuius, quā fieri poterit, me absoluiam, salua tñ semper præfatorum RR. DD. meliori, ac saniori deliberatione. Dubium igitur, quod inter eos in iudicio veritur, est, an R. D. de Cesis, cui ecclesia Clarauallesis in titulu obuenit, portiones fructuū, & reddituum, iuxta prouisionem, & assignationē dictis RR. Cardinalibus factam pro illis annis, quibus ipse R. D. de Cesis ob bella, & alias clades, quę in partibus Lombardię viguerunt, ex dicta ecclesia modicos, aut nullos fructus, & redditus percipere potuit, teneatur præfatis D. RR. portionarijs de iure solvere. Super quo dubio prius ad fauorem R. D. de Cesis pro parte negatiua, deinde ad fauorem RR. portionariorum pro parte affirmatiua argumentabor, demū, prout de iure verius mihi videbitur, difficultates remouēdo concludam. ¶ Pro parte itaque negatiua in primis facit, præsupponēdo, quod portiones 37. factę, & assignatę RR. D. Cardinalibus in cōclau existentibus assignatę fuerunt non super titulis, nec respectu ulorum, sed super fructibus, & redditibus dignitatum, beneficiorum, & officiorum promoti, veluti ex verbis bullę ostenditur, quibus Papa primo narrando dicit, quod per Collegium Cardinaliū constitutū, & ordinatū fuit, accedente consensu dicti S. D. N. quod ex fructibus, redditibus, & prouentibus dignitatu, & beneficiarū ipsius promoti fierent, & sic factę fuerunt portiones 37. inter ipsos Reuer. Cardinales distribuendę, quā diuisionē, ordinationē, & assignationē Papa motu proprio, & ex certa scientia approbauit, & cōfirmauit, nā his verbis sic narratiuis, super quibus Papa suā intentionem fundauit, & confirmauit, danda est fides indubitata, ut in cle. 1. de prob. deinde quasi circa fin. bullę Papa incidenter dicit, & narrat, ponendo hæc